

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

תוכן עניינים

- א. כגון שתלש ממנה אבר וטרפה בו ... בהמה בחייה לאברים אינה עומדת איסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאתו ... אכל חלב מן החי מן הטרפה חייב שלש 1
- ב. מידי דהוה אחלב דאמר מר התורה אמרה יבא איסור נבלה יחול על איסור חלב ויבא איסור טרפה יחול על איסור חלב.....2
- ג. חלקו מבחוץ מהו אמר ליה פטור מבפנים ... חייב3
- ד. כזית שאמרו חוץ משל בין השינים ... בין החניכיים ... אכל חצי זית והקיא וחזר ואכל חצי זית אחר חייב מ"ט הרי נהנה גרונו בכזית ... לימא מר בדידיה דאיכא למשמע מינה תרתי.....4
- ה. הדרן עלך גיד הנשה.....5
- ו. פרק שמיני.....5
- א. כל הבשר אסור לבשל בחלב חוץ מבשר דגים וחגבים.....5
- ב. ואסור להעלות עם הגבינה על השלחן חוץ מבשר דגים וחגבים.....6

דף קג.

א. כגון שתלש ממנה אבר וטרפה בו ... בהמה בחייה לאברים אינה עומדת איסור אבר ואיסור טרפה בהדי הדדי קאתו ... אכל חלב מן החי מן הטרפה חייב שלש

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

תלש אבר¹ מן החי² ונטרפה בנטילתו ואכלו חייב שתים, משום אבר מן החי ומשום טריפה שהרי שני האסורין באין כאחת, וכן התולש חלב מן החי ואכלו לוקה שתים³, משום אבר מן החי ומשום חלב⁴, וי"א⁵ שאינו חייב שתים אלא אם נטרפה בנטילתו, תלש חלב מן הטריפה ואכלו לוקה שלש⁶. וי"א⁷ שאינו חייב שלוש אלא אם נטרפה בנטילתו ולא אם היתה טריפה כבר.

ב. מידי דהוה אחלב דאמר מר התורה אמרה יבא איסור נבלה יחול על איסור חלב ויבא איסור טרפה יחול על איסור חלב

- ¹ רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ה הלכה ה
- ² רבינו סבור דסתם חלב קרוי אבר ולפ"ז מ"ש רבינו בדין זה שאם תלש אבר מן החי וכו' איירי בחתיכת חלב בעלמא שכל החלב נקרא אבר ומכאן זה פסק לעיל שאם חתך כזית מאבר שאין בו גידין ועצמות שחייב משום אמ"ה אפילו במקצת האבר.
- ³ הרב מהור"ר לוי י' חביב ז"ל בפסקיו סי' פ"ב הקשה בלשון זה קושיות חזקות דכיון דרבינו סובר דבהמה בחייה לאו לאיברים עומדת מדכתב ונטרפה בנטילתו דמשמע דאם היתה טריפה מקודם אינו חייב שתיים משום דלא אתי איסור אמ"ה דחייל בשעת תלישה וחייל איסור טריפה דקדים דאין איסור חל על איסור ולכך הוצרך לומר דנטרפה בנטילתו וכדכתב כדי שיהיו שני אסורין באים כאחת א"כ משמע דלאו לאיברים עומדת א"כ בתלש חלב מן החי אמאי כתב דחייב שתים היכי אתי איסור אבר מן החי דחייל בשעת תלישה וחייל איסור חלב. ותי' הלח"מ שרבינו מפרש לתרץ קושיא זאת דכיון דאמר רחמנא דאתי איסור טריפה וחייל אחלב ה"ה דחייל איסור אבר מן החי אחלב דטעמא מאי אמרינן דחייל איסור טריפה איסור חלב משום דחלב הותר מכללו אצל חיה משא"כ בטריפה א"כ אמ"ה נמי כיון דלא הותר מכללו אצל חיה חייל אחלב דהותר מכללו אצל חיה וכי היכי דיליף בגמ' דניהול טרפה אאבר כיון דחייל אחלב כדאמר שם מידי דהוה אחלב כי האי נוונא אית ליה לרבא דילפינן דליחול איסור אבר מן החי אחלב כי היכי דחל איסור טריפה כיון דתרווייהו לא הותרו מכללן וחלב הותר מכללו
- ⁴ לדעת תוס' חייב משום דאבר איסור מוסיף הוא. כיון שעד עכשיו היה מותר לבני נח ועכשיו ניתוסף בו איסור שאסור לבני נח, ולדעת רבינו אין זה איסור מוסיף ובעינן דנטרפה בנטילתו דוקא כמבואר כדי שיבואו השני אסורין כאחד ולא אמרינן איסור מוסיף אלא במה שאיסורו נזהג בישראל דוקא כהנהו שכתב רבינו פי"ז דהל' איסורי ביאה ופ"ז גבי כה"ג וכתבן הדייט וכיוצא אבל באיסורי בני נח אין לנו עסק בהם שיקרא בשביל זה איסור מוסיף ואם איתא הו"ל לרבינו להזכירו להדיא ודו"ק. מעשה רקח שם
- ⁵ מעשה רקח בדעת רבינו וס"ל מינו כתוס' ומ"ש רבינו ונטרפה בנטילתו ואכלו איירי על כל מה שכתב לאחר מכן
- ⁶ ואם תאמר היכי אתי איסור אבר מן החי וחייל איסור טריפה ואיסור חלב בתוס' תי' דמינו דאתי איסור טריפה וחייל איסור חלב חייל נמי איסור אבר עליו. וכתב הלח"מ ורבינו ודחיקא ליה לתרץ דמאי דאמר אבל חלב מן החי מן הטריפה הוי דנטרפה בנטילתו דלישנא דמן הטריפה משמע שנטרפה כבר וסובר רבינו כיון דאיסור אבר מן החי חייל אחלב היכי דתליש חלב מן מינו דחייל איסור אבר מן החי אחלב דהותר מכללו חייל נמי איסור טריפה אף על גב דלא הותר מכללו.
- ⁷ דעת תוס'

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

כבר התבאר לעיל דף לז. שהאוכל מחלב⁸ נבילה וטריפה חייב משום אוכל חלב ומשום אוכל נבלה וטרפה מתוך שנוסף⁹ האיסור בבשרה שהיה מותר נוסף¹⁰ על החלב ולפיכך לוקה שתיים.

דף קג:

ג. חלקו מבחויז מהו אמר ליה פטור מבפנים ... חייב

כבר התבאר לעיל דף קב: שאע"ג דבשאר מאכלות אסורות אין הגידים והעצמות מצטרפים, לשיעור כזית באבר מן החי חירשה התורה¹¹ שהגידים והעצמות מצטרפים לכזית, ובלבד שיהיה בו משהו בשר לפיכך חתך מן האבר כברייתו בשר וגידים ועצמות כזית ואכלו לוקה אע"פ שאין בו בשר אלא כל שהוא.

אבל כיון דהווה חידוש אין לך בו אלא חידושו ולפיכך חלק את האבר לשנים קודם שיתנו לתוך פיו ואכל מקודם חציו האחד ואחר כך חציו השני, אף על

⁸ רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ז הלכה ב

⁹ נראה מדברי רבינו שהטעם משום דהוא איסור מוסיף ובפ' ח' כתב האוכל גיד הנשה של נבילה או של טריפה וכו' חייב שתיים מתוך שנכלל באיסור שאר גופה שהיה מותר נכלל גם הגיד ונוסף עליו איסור אחר ע"כ. הרי דשם קראו איסור כולל וכן הוא האמת דאיסור מוסיף הוא מאותו דבר עצמו כמו אלמנה שנשאת ונתגרשה ונשאת לכ"ג חייב עליה שתיים אחת משום אלמנה ואחת משום גרושה דאיסור גרושה מוסיף על איסור אלמנה דעד עתה היתה מותרת לכהן הדיוט ועתה אסורה וכמ"ש הרב בפ' י"ז דהלכתא א"ב אבל איסור כולל הוא כמו דך דחלב טריפה וגיד הנשה של נבילה דמתוך דחייל על שאר הבשר חייב על החלב או על הגיד. וכבר היה אפשר ליישב כאן לשון רבינו ולומר דהך שכתב כאן הוא איסור כולל וה"ק מתוך שכולל האיסור בבשרה נוסף על החלב. אבל מה אעשה שה"ה כתב שהוא איסור מוסיף והוא תימה. והרב מוהר"ר לוי בן חביב ז"ל כתב בפסקיו (דף קכ"ה) על לשון תלש אבר מן החי וכו' שכתב רבינו בפרק ה' וז"ל שם בתוך דבריו או שנטרפה אחר כך ואתי חייל איסור טריפה איסור חלב כאשר כתב הרב בראש פ"ז ממעם איסור כולל והרב קראו שם איסור מוסיף והכל שוה עכ"ל. וצ"ע בדבריו במאי דכתב הכל שוה ואולי רצה לומר דיש ליישב בדעת רבינו מה שכתבתי דכוונתו כאן הוא איסור כולל. לח"מ שם

¹⁰ ומ"מ נראה דבר זה אפילו למאן דלית ליה איסור מוסיף מודה בזה מדכתיב בקרא וחלב נבלה וחלב טריפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו. מ"מ שם. ועיין או"ש

¹¹ פירש"י חולין שם "דלהכי פלגינהו קרא לאבר מן החי ובשר מן החי דמיחייב אאבר אף על גב דאין שיעור בשר ואבשר אע"פ שאינו אבר" אבל צפור טהורה חיה שאין בה כזית בשר אלא בצירוף הגידים והעצמות ואכלה כולה מח' בגמ' אם בהמה בחייה לאברים עומדת או לאו לאברים עומדת, כלומר: אם יש על האברים קודם שנפרשו מן הבהמה שם האיסור של אבמה"ח או לא ועיין לח"מ שם ה"ה דדעת הרמב"ם דפטור דלאו לאברים עומדת

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

פי שלא שהה באכילת שניהם יותר מכדי אכילת פרס¹², אין מצטרפים, לפי שסתם אכילה היא בבת אחת, ובאבמה"ח שחידוש הוא אינו חייב אלא באכילה רגילה¹³, אולם אם יש במה שאכל כזית בשר חייב, ויש סוברים¹⁴ שאפילו אם אחר שחלק את האבר אכלו בבת אחת אינו חייב, שכיון שחלקו שוב אין עליו שם של אבר כברייתו.

נתן האבר לתוך פיו ונחלק שם בפנים קודם שיבלענו, חייב שהרי נהנה גרונו בכזית שלם, ויש כאן אכילה בבת אחת¹⁵ או שדרך הוא שנחלק בפנים בשעת לעיסה ויש עליו שם אבר¹⁶.

אבר מן החי שאכלו שלא כדרך הנאתו י"א¹⁷ שחייב, שהרי העצמות הם שלא כדרך האכילה וחייב, ולכן אף אם אכל הבשר שלא כדרכו חייב. ויש אומרים¹⁸ שפטור כמו בכל האיסורים.

ד. כזית שאמרו חוץ משל בין השינים ... בין החניכיים ...

אכל חצי זית והקיאז וחזר ואכל חצי זית אחר חייב מ"ט

הרי נהנה גרונו בכזית ... לימא מר בדידיה דאיכא

למשמע מינה תרתי

כזית לחיוב מאכלו אסורות¹⁹ הוא חוץ משל בין השינים²⁰, אבל מה של בין החניכים מצטרף למה שבלע שהרי נהנה גרונו מכזית.

¹² שבשאר איסורים מצטרף להשלמת שיעור כזית בכך

¹³ רמב"ם שם פרק ה הלכה ד

¹⁴ תוס' שם

¹⁵ כפירש"י

¹⁶ כפי' התוס'

¹⁷ דו"ח לרעק"א פסחים כד ב.

¹⁸ פמ"ג סב שפ"ד סק"א

¹⁹ רמב"ם שם פרק יד הלכה ג

²⁰ בשל בין השינים אפילו ר"י מודה דלא מחשיב בהדיה דהא לא נהנה לא גרונו ולא מיעיו דאין אדם טועם עד שיהא סמוך לבית הבליעה כדכתיב וחיך אוכל יטעם בין החניכים המדבק בחכו שגרונו נהנה ומיעיו לא נהנים פליגי.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

אפילו אכל כחצי זית והקיא וחזר ואכל אותו חצי זית עצמו שהקיא חייב, שאין החיוב אלא על הנאת הגרון בכזית מדבר האסור.

הדרן עלך גיד הנשה

פרק שמיני

א. כל הבשר אסור לבשל בחלב חוץ מבשר דגים וחסידים

אסור לבשר²¹ בשר בחלב²², שהרי שלוש פעמים נאמר בתורה²³ לא תבשל גדי בחלב אמו וכולם בלשון בישול אחד לאיסור בישול, ואחד לאיסור אכילת המבושל, ואחד לאיסור הנאה ממנו.

והוציא אכילה בלשון בישול, לומר שאינו אסור מן התורה אלא דרך בישול, אבל מדרבנן אסור בכל ענין.

²¹ שו"ע ונו"כ יו"ד פו א

²² ברע"א בשו"ת סי' ר"ז כתב שבשר בחלב, כיון שכל אחד מהם בפני עצמו הוא היתר, וכל זמן שלא נתנו טעם זה בזה לא בא עדיין לידי איסור כלל, אין בו מצד עיקר הדין האיסור של אין מבטלין איסור לכתחילה, שהרי כשמבטל הבשר או החלב עד שאינו נותן טעם, הרי לא הגיע לכתחילה לידי איסור כלל, אלא שכדי שלא לחלק בין זה לשאר איסורים נזרו חכמים אף כאן שלא לבטל לכתחילה

²³ בשמות כג פסוק יט ולד פסוק כו נאמר ראשית בכורי אדמתך תביא בית יקוק אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו ובדברים יד פסוק כא כי עם קדוש אתה ליקוק אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

ומי שיבשל²⁴ משניהם עד שנתבשל שליש בישולו²⁵ כזית יחד, ואפי' אין בבשר לחוד והחלב לחוד כזית²⁶ אלא רק בצירוף שניהם עובר בלא תעשה אפילו לא אכלו ולוקה²⁷.

גדי²⁸, לאו דוקא, דהוא הדין שור, שה ועז. ולא שנא בחלב אם, ולא שנא בחלב אחרת, אלא שדבר הכתוב בהווה²⁹

בשר חיה ועוף³⁰, אפילו בחלב טהורה, וכן חלב חיה³¹ בבשר בהמה טהורה מותר³² בבישול, ובהנאה, ואף באכילה אינו אסור, אלא מדרבנן. אבל דגים וחגבים, אין בהם איסור, אפילו מדרבנן.

ב. ואסור להעלות עם הגבינה על השלחן חוץ מבשר דגים וחגבים

²⁴ שם ומנ"ח צב

²⁵ חו"ד סי' צ"א ס"ק ז' ובפמ"ג בפתיחה לבב"ח ועיי"ש דלרש"י אפשר דבעי' בישול כל צרכו

²⁶ ושיעור איסור הנאה עיין בפ"ת ס"ק ב' הביא פוסקים שהוא בכזית ולרע"א הוא בשווה פרוטה ועיין פמ"ג בפתיחה גבי חצי שיעור

²⁷ ובחצי שיעור עיין פמ"ג בפתיחה להלכ' בב"ח אי יש בבישול חצי שיעור אסור מן התורה או דילמא בבישול אינו אלא איסור דרבנן ומטעם זה בב"ח המור משאר איסורים דאיסור שנפל להיתר לרוב ראשונים אינו הופך את ההיתר לאיסור מן התורה [חננ"ג] ובב"ח כיון שכ"א היתר בפנ"ע חידוש הוא שחידשה תורה וכשאסרה תורה נאסרו שניהם ונהפכו להיות איסור ונ"מ לחתיכה הראויה להתכבד שאינה בטילה ודוקא באסורה מחמת עצמה ובב"ח אוסרת אפי' בבלוע כגון בשר שבלע מחלב מטעם הנ"ל וכן יש עוד נ"מ בזה ואיכמ"ל

²⁸ שו"ע ונו"כ שם ב

²⁹ דהיינו כמש"כ רבינו בחיי שמות פ' כ"ג פס' י"ט "הרמב"ם ז"ל כתב בזה טעם בטעמי המצות, כי מפני שהיה מנהג עובדי אלילים שהיו אוכלים בשר בחלב בבית תועבותם בימי חניהם על כן באה התורה לאסור אותו, ויאמר הכתוב כשתבא שלש פעמים בשנה לבית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו כענין מנהגי עו"ג שעושים כך, ולכך נזכר הכתוב הזה בשני מקומות בכלל החגים, כי כן דרך התורה לאסור הדברים שהם לאלילים ותצוה עלינו לעשות ההפך כדי לעקור שורש אלילים מן העולם. זה כתב הרב ז"ל בטעם המצוה הזאת, ואע"פ שאין זה לשונו זה כונתו: ומן הנראה כי הטעמים האלה בלתי מספיקים ואינם עקר בטעם המצות אלא לדחות את השואל שהרי מצוה זו מכלל החקים היא" ועיין חכמ"א כלל מ' סעי' א'

³⁰ שו"ע ונו"כ שם ג

³¹ פ"ת ס"ק ז' ערוה"ש ס"ק ט"ו

³² ודעת הב"ח סי' פ"ז ויש"ש חולין פ"ח סי' ק' דחיה ועוף אסורים מן התורה ואף לאסורים רק מרבנן עכ"פ הבישול אסור

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

בשר בהמה³³ או אפילו חיה ועוף אסור להניחם על שולחן שאוכל שם מאכלי חלב. וכן להיפך³⁴, כדי שלא ישכח ויבוא לאוכלם ביחד³⁵.

אבל מותר להניח³⁶ אפילו באותו שולחן בשר וחלב לסדרם אם כעת אין אוכלין בו כגון על גבי ויטרינה או על השיש שבמטבח שרגילים לצקת אוכל מהקדרה לצלחת, וכדומה. מותר ליתן זה בצד זה כשהם מורחקים מעט ואם הם קרובים מותר רק במכוסים³⁷. והדין כן גם בבשר בהמה³⁸.

וכשמסדר דברי מאכל על שלחן שאחר כך יאכלו עליו שנים זה בשר וזה גבינה, אף שבאותה עת אין אוכלים שם, גם כן צריך ליתן היכר בין הבשר והחלב והוא באופן שאין לחוש שישפוך אחד בשני.

שומר שישגיח עליו שלא יאכל מהמין השני אינו מועיל³⁹, שאי אפשר שלא יסיח השומר דעתו משמירה זה שעה קלה.

באדם יחיד⁴⁰, אין מועילה הרחקה של מפה או קנקן בשולחן שאוכל שם, בין הבשר לחלב שבשולחן, אלא אם כן יש גם שומר, שבצירוף שומר והרחקה מותר.

³³ שו"ע ונו"כ פה א

³⁴ ש"ך א

³⁵ ואשמעינן דלא תימא כיון שצריך לשהות שש שעות לא חיישינן משא"כ בשר על שלחן שאוכל גבינה חיישינן שמא יהא סבור שבלעו הגבינה ויאכל יחד כשהם עדיין בפיו דומה למ"ש בפ"ק דשבת במשקין דתרומה לכן כתב דודאי הוה גזירה לגזירה אלא שמא יעלה באלפס רותח וכדומה פשיטא דהוא הדין גבינה על שולחן שאוכל בשר דאסור להעלות. שפ"ד שם א

³⁶ שו"ע ונו"כ שם

³⁷ ביד אברהם כתב וצריך לומר דמיירי [שהם] מכוסים, דאם הם מגולים אסור לכתחילה, כמו שכתוב סימן צ"ה סעיף ה' ו' [בהגדה] דאסור להניח כד של בשר אצל כד של חלב דשמא יפול מזה לזה. ועיין דרכ"ט ט ואולי י"ל דעדיפו שלחנות שלנו בזמננו גם משלחנות שלהם שסודר עליו התבשיל שיכול להיות שהי' ג"כ קמץ והי' עומד הכלי של בשר סמוך ממש אצל הכלי של חלב ויש חשש שמא יפלו מזה לזה משא"כ בשלחן שלנו שהוא גדול וזה עומד בצד זה וזה עומד בצד זה ויש הפסק גדול בנתיים ע"כ מסתבר דאפי' כשאינם מכוסים שרי.

³⁸ דכאן אפילו לכתחילה אין להחמיר, דיש כאן כמה נותן טעם, מן התבשיל של בשר לשלחן, ומן השלחן לקדירה השניה של חלב, וכולי האי ודאי לא חיישינן שיהא הבליעה נפלטת ביבש. ומיהו ישראל קדושים הן, נהגו ליחד ספסל לבשר לבד ולחלב לבד. יד אברהם שם

³⁹ ח"י רע"א שם

⁴⁰ ח"י הפלאה שם ודרכ"ט ס"ק יח

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת חולין

אם העלם אינו אסור לאכול כל אחת בפני עצמו, כיון שאפשר להפרידם זה מזה ולא יבוא לידי הרגל עבירה⁴¹ ואם היו בתוך כלים אפילו רותחים אפילו נגעו זה בזה לא נאסרו⁴².

גם כוס חלב או בקבוק חלב סגור, אסור להניח על השולחן בזמן שאוכלים בו בשר. ולפיכך האוכל בשר אסור לו להעלות על אותו שלחן חלב בשקית קרטון או בקבוק סגור. וכן ההיפך אם אוכל גבינה שאסור לו להעלות על אותו שלחן בשר סגור בקופסא, שגם בכהאי גוונא יש לחוש שיטעם באמצע אכילתו.

לאחר אכילה⁴³ מותרים להעלות, אף על גב שאוכל דברים אחרים ולא גזרינן שמא יאכל.

מי שאכל בשר שאסור לו לאכול חלב בתוך שש שעות, מותר לשבת עם אוכלי חלב⁴⁴. מי שאכל בשר, מותר לו לעסוק במאכלי חלב תוך השש שעות. אך אם דרכו לאכול בשעת עבודתו, חייב לכתוב פתקא שיזכיר לו דאסור לאכול או לבקש שומר לשומרו.

מצד הדין מותר לכתחלה להניח מצרכי מזון במקרה, כלי שיש בו תבשיל בשר, אצל כלי שיש בו חלב, ואין לחוש לשמא יפול מתבשיל הבשר לתוך החלב, או להיפך, שכל איש נזהר בזה, שלא יפלו מזה על זה⁴⁵ אולם אם מניחם קרובים זה האצל זה או זה מעל זה צריך שיהיהו מכוסים או עכ"פ התחתון מכוסה. וכל שכן שבדיעבד אם הניח אחד אצל השני אינו אוסר, שאין חוששין שמא נפל מאחד לשני.

⁴¹ יד אברהם שם

⁴² , דאין הבלוע בכלי הולכת ממנה בלא רוטב

⁴³ חי' הפלאה שם

⁴⁴ נראה פשוט דאם אין שם בשר על השלחן הגם שלא סילק ובירך, אף אם עדיין אוכל שאר דברים, תו מותר לחבירו לאכול עליו גבינה ולא חיישינן שמא יאכל ממנו כיון דהוא דרבנן, והגזירה שמא יעלה באילפס רותח לא שייך עוד כיון שאין כאן עוד בשר על השלחן, וכן הוא פשטות הגמ' דדוקא בעת שאוכל הבשר, דלא כשו"ת בית יעקב סי' י"ב, ועיין בפ"מ כאן [מ"ז ס"א] ובכנפי יונה, והנראה ברור כמ"כ. יד יהודה שם א

⁴⁵ עיין דרכ"ת ז' שהביא בכנה"ג בהגהות הטור אות ד' שהוכיח מלשון הרי"ו דהא דאמרינן דאסור להעלות בשר וגבינה על שלחן א' ומפליגין בין שלחן שאוכל עליו לשלחן שמסדר עליו התבשיל היינו דוקא בזמנם שכל א' הי' אוכל בשלחן קטן בפני עצמו ולא הי' מקום לסדר המאכלים בשלחן שאוכל עליו אבל בשלחנות שלנו מותר אלא שצריך הכירא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

